

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 215/22

Luxemburg, 22 december 2022

Arrest van het Hof in de zaak C-279/21 | Udlændingenævnet (Taaltest opgelegd aan vreemdelingen)

De Deense wettelijke regeling die voor de gezinshereniging van een legaal in Denemarken verblijvende Turkse werknemer en zijn echtgenoot als voorwaarde stelt dat deze werknemer slaagt voor een test waaruit een bepaald kennisniveau van het Deens blijkt, vormt een onrechtmatige „nieuwe beperking”

Die beperking kan niet worden gerechtvaardigd door de doelstelling een succesvolle integratie van de echtgenoot te waarborgen, aangezien in de Deense wettelijke regeling niet is bepaald dat het vermogen tot integratie van deze echtgenoot zelf of andere factoren die wijzen op de daadwerkelijke integratie van de betrokken werknemer in aanmerking kunnen worden genomen.

X is op 14 augustus 2015 Denemarken binnengekomen en heeft op 21 oktober 2015 bij de Deense immigratiedienst een verblijfsvergunning aangevraagd met het oog op gezinshereniging met haar echtgenoot, Y, een Turks staatsburger met een permanente verblijfsvergunning voor Denemarken, waar hij sinds 27 september 1979 woont.

In dit verzoek werd vermeld dat Y een opleiding in het Deens had voltooid, die met name betrekking had op het uitvoeren van technische berekeningen, signalisatie van wegwerkzaamheden, begrip van plannen, inleiding tot de bedrijfstak en arbeidstechnieken, en dat Y als Turkse werknemer die sinds 1980, dat wil zeggen al meer dan 36 jaar, in Denemarken een beroepsactiviteit uitoefent – onder meer als technicus mechanica, servicemedewerker, winkelverantwoordelijke en magazijnchef – hoe dan ook niet hoefde te voldoen aan de in de Deense vreemdelingenwet gestelde voorwaarde om te slagen voor een Deense taaltest. In het verzoek werd ook gepreciseerd dat de vier volwassen kinderen van Y, zijn moeder en al zijn broers en zussen in Denemarken wonen.

Bij besluit van 1 maart 2016 heeft de immigratiedienst de aanvraag van X afgewezen omdat Y niet had aangetoond dat hij aan de voornoemde voorwaarde had voldaan en er geen uitzonderlijke redenen waren om van die voorwaarde af te wijken. De immigratiedienst heeft hieraan toegevoegd dat aan dit besluit niet werd afgedaan door de standstillbepalingen, zoals uitgelegd door het Hof in zijn rechtspraak.

X heeft beroep ingesteld tegen de afwijzing van haar aanvraag voor een verblijfsvergunning voor Denemarken met het oog op gezinshereniging. Dit beroep is in behandeling bij de Østre Landsret, de verwijzende rechter. Deze rechter wenst van het Hof te vernemen of artikel 13 van besluit nr. 1/80¹ aldus moet worden uitgelegd dat een

¹ Besluit nr. 1/80 van de Associatieraad van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de associatie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Turkije. Artikel 13 van besluit nr. 1/80 bepaalt dat „[de] lidstaten van de Gemeenschap en Turkije geen nieuwe beperkingen [mogen] invoeren met betrekking tot de toegang tot de werkgelegenheid van werknemers en hun gezinsleden wier verblijf en arbeid op hun respectieve grondgebied legaal zijn.”

nationale wettelijke regeling die na de inwerkingtreding van dat besluit in de betrokken lidstaat is ingevoerd en die voor de gezinshereniging van een legaal in die lidstaat verblijvende Turkse werknemer en zijn echtgenoot als voorwaarde stelt dat deze werknemer slaagt voor een test waaruit een bepaald kennisniveau van de officiële taal van deze lidstaat blijkt, een „nieuwe beperking” vormt in de zin van dat artikel en, zo ja, of deze beperking kan worden gerechtvaardigd door de doelstelling een succesvolle integratie van die echtgenoot te waarborgen.

In zijn arrest van vandaag wijst het Hof er in de eerste plaats op dat de betrokken Deense wettelijke regeling is ingevoerd na de inwerkingtreding van besluit nr. 1/80 in Denemarken en dat zij op het vlak van gezinshereniging de voorwaarden waaronder echtgenoten van legaal in deze lidstaat verblijvende Turkse werknemers Denemarken mogen binnenkomen heeft verstrengd ten opzichte van die welke golden vóór de inwerkingtreding van dat besluit.

In die omstandigheden stelt het Hof vast dat de betrokken wettelijke regeling een „nieuwe beperking” vormt in de zin van artikel 13 van besluit nr. 1/80. Een dergelijke wettelijke regeling kan evenwel worden gerechtvaardigd indien zij met name is ingegeven door een dwingende reden van algemeen belang die geschikt is om de verwezenlijking van het nagestreefde legitieme doel te waarborgen en niet verder gaat dan nodig is om dat doel te bereiken.

Het Hof merkt op dat de betrokken Deense wettelijke regeling volgens de verwijzende rechter een succesvolle integratie beoogt te waarborgen van het gezinslid dat met het oog op gezinshereniging verzoekt om de toekenning van een verblijfsrecht in Denemarken. Het Hof heeft reeds geoordeeld dat een dergelijke doelstelling een dwingende reden van algemeen belang kan vormen in de zin van besluit nr. 1/80. Het Hof wijst er echter ten eerste op dat de betrokken Deense wettelijke regeling geen rekening houdt met het eigen vermogen tot integratie van het gezinslid dat verzoekt om gezinshereniging, maar uitsluitend berust op het uitgangspunt dat de succesvolle integratie van dat gezinslid niet voldoende wordt gewaarborgd indien de bij het verzoek betrokken Turkse werknemer niet met succes een Deense taaltest heeft afgelegd, zoals vereist is. Ten tweede biedt de betrokken Deense wettelijke regeling de bevoegde autoriteiten evenmin de mogelijkheid om bij de beoordeling van de mogelijkheid om af te wijken van de verplichting om te slagen voor de taaltest die zij oplegt, rekening te houden met factoren die kunnen wijzen op de daadwerkelijke integratie van de Turkse werknemer die bij het verzoek om gezinshereniging is betrokken en dus met het feit dat deze werknemer, niettegenstaande het feit dat hij niet is geslaagd voor deze taaltest, zo nodig kan bijdragen tot de integratie van zijn gezinslid in die lidstaat.

Bijgevolg stelt het Hof vast dat **de betrokken Deense wetgeving verder gaat dan noodzakelijk is om het nagestreefde doel te bereiken.**

Het Hof komt tot de conclusie dat artikel 13 van besluit nr. 1/80 aldus moet worden uitgelegd dat een nationale wettelijke regeling die na de inwerkingtreding van dat besluit in de betrokken lidstaat is ingevoerd en die de gezinshereniging tussen een legaal in die lidstaat verblijvende Turkse werknemer en zijn echtgenoot afhankelijk stelt van de voorwaarde dat die werknemer slaagt voor een test waaruit een bepaald kennisniveau van de officiële taal van die lidstaat blijkt, een „nieuwe beperking” in de zin van die bepaling vormt. Een dergelijke beperking kan niet worden gerechtvaardigd door het doel een succesvolle integratie van die echtgenoot te waarborgen, aangezien deze wettelijke regeling de bevoegde autoriteiten niet de mogelijkheid biedt om rekening te houden met het vermogen tot integratie van deze laatste, noch met andere factoren dan een met succes afgelegde taaltest waaruit de daadwerkelijke integratie van die werknemer in de betrokken lidstaat blijkt en dus zijn vermogen om zijn echtgenoot te helpen om zich in die lidstaat te integreren.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst en de samenvatting](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎(+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎(+32) 2 2964106

Volg ons!

